

Your Repentance Doesn't Burden Jesus Christ; It Brightens His Joy

By Sister Tamara W. Runia

First Counselor in the Young Women General Presidency

Sizin Tövbeniz İsa Mesih'e Yük Olmaz; O'nun Sevincine Sevinç Katar

Kız Kardeş Tamara W. Runia

Genç Hanımlar Genel Başkanlığı Birinci Danışmanı

April 2025 general conference

The invitation to repent is an expression of God's love. Saying yes to that invitation is an expression of ours.

Several years ago on a trip to Florida, I sat outside reading a book. Its title suggested that we can still make it to heaven, even though we're not perfect now. A woman walking by asked, "Do you think it's possible?"

I looked up, confused, and then realized she was talking about the book I was reading. I said something ridiculous like, "Well, I'm not that far into it, but I'll let you know how it ends."

Oh, how I wish I could travel back in time! I'd tell her, "Yes, it's possible! Because heaven isn't for people who've been perfect; it's for people who've been forgiven, who choose Christ again and again."

Today I want to speak to those of us who sometimes feel, "Repentance and forgiveness seem to be working for everyone but me." Those who privately wonder, "Since I keep making the same mistakes, maybe this is the way I am." Those who, like me, have days when the covenant path feels so steep, it's almost a covenant hike!

A wonderful missionary in Australia, Elder QaQa from Fiji, shared a similar feeling in his departing testimony: "I know that God loves me, but sometimes I wonder, 'Does God know that I love Him?' Because I'm not perfect, and I still make mistakes."

In that one tender, haunting question, Elder QaQa summed up exactly what I've often worried about. Maybe you're wondering too, think-

Tövbeye davet, Tanrı'nın sevgisinin bir ifadesidir. Bu davete evet demek, bizim sevgimizin bir ifadesidir.

Birkaç yıl önce, Florida'ya yaptığım bir seyahatte, dışarıda oturmuş kitap okuyordum. Kitabın başlığı, şu anda mükemmel olmasak da cennete gidebileceğimizi öne sürüyordu. Yoldan geçen bir kadın, "Sence bu mümkün mü?" diye sordu.

Kafamı kaldırıp şaşkınlıkla baktım, sonra okuduğum kitaptan bahsettiğini fark ettim. "Şey, henüz o kadar okuyamadım, ama sonunu size bildireceğim" gibi saçma bir şey söyledim.

Ah, keşke zamanda geriye doğru yolculuk yapabilseydim! Ona "Evet, bu mümkün! Çünkü cennet mükemmel olan insanlar için değil; cennet affedilmiş, tekrar ve tekrar Mesih'i seçen insanlar içindir" derdim.

Bugün, zaman zaman "Tövbe ve bağışlanma benden başka herkes için işe yarıyor gibi görünüyor" diye düşünenlere hitap etmek istiyorum. Özel olarak, "Madem aynı hataları yapmaya devam ediyorum, belki de ben böyleyim" diye merak içinde şüphe edenlere. Benim gibi, antlaşma yolunun bazı günler çok dik bir yokuş olduğunu, neredeyse bir dağa tırmanış gibi olduğunu hissedilenlere seslenmek istiyorum!

Avustralya'daki harika bir görevli, Fijili Yaşlı QaQa, görevinden ayrılırken tanıklığında benzer bir duyguyu paylaştı: "Tanrı'nın beni sevdiğini biliyorum, ama bazen merak ediyorum, Tanrı O'nu sevdiğimi biliyor mu? Çünkü kusursuz değilim ve hâlâ hatalar yapıyorum."

Bu hassas, rahatsız edici soruda, Yaşlı QaQa sık sık endişelendiğim bir konuyu tam olarak özetledi. Belki siz de merak ediyorsunuz ve şöyle

ing, “I’m trying so hard, but does God know I’m really trying? When I keep falling short, does God know I still love Him?”

It saddens me to admit this, but I used to measure my relationship with the Savior by how perfectly I was living. I thought an obedient life meant I would never need to repent. And when I made mistakes, which was every single day, I distanced myself from God, thinking, “He must be so disappointed in me.”

That’s just not true.

I’ve learned that if you wait until you’re clean enough or perfect enough to go to the Savior, you’ve missed the whole point!

What if we thought about commandments and obedience in a different way?

I testify that while God cares about our mistakes, He cares more about what happens after we make a mistake. Are we going to turn to Him again and again? Are we going to stay in this covenant relationship?

Maybe you hear the Lord’s words “If [you] love me, keep my commandments” and feel deflated because you haven’t kept all the commandments. Let me remind you that it is also a commandment to repent! In fact, it might be the most repeated commandment in the scriptures.

In Alma’s soliloquy, “O that I were an angel, and could have the wish of [my] heart ... and cry repentance,” he wasn’t trying to shame us by pointing out our mistakes. He wanted to cry repentance so that you and I could avoid suffering in the world. One reason Alma hated sin is because it causes us pain.

Sometimes I have to remember, like a Post-it note on my forehead, that the commandments are the path away from pain. And repentance is too. Our prophet said, “The Savior loves us always but especially when we repent.”

So when the Lord says, “Repent ye, repent ye,” what if you imagined Him saying, “I love you. I love you.” Picture Him pleading with you to leave behind the behavior causing you pain, inviting you to step out of darkness and turn to His light.

In my daughter Carly’s ward, a new priest knelt to bless the sacrament, and instead of

düşünüyorsunuzdur, “Çok çabalıyorum, ama Tanrı gerçekten çabaladığımı biliyor mu? Yetersiz kalmaya devam ettiğimde, Tanrı O’nu hâlâ sevdiğimi biliyor mu?”

Bunu kabul etmek beni üzüyor ama ben de Kurtarıcı’yla olan ilişkimi ne kadar mükemmel yaşadığıma göre ölçüyordum. İtaatkar bir hayatın, asla tövbe etmeme gerek kalmayacağı anlamına geldiğini düşünüyordum. Ve hatalar yaptığımda, ki bunu her gün yapıyordum, “O’nu hayal kırıklığına uğratmış olmalıyım” diye düşünerek Tanrı’dan kendimi uzaklaştırıyordum.

Bu kesinlikle doğru değil.

Şunu öğrendim ki, eğer Kurtarıcı’ya gitmek için yeterince temiz veya mükemmel olmayı bekliyorsanız, asıl noktayı kaçırmışsınız demektir!

Peki, biz emirler ve itaatkarlık ile ilgili farklı düşünseydik ne olurdu?

Tanıklık ederim ki, Tanrı bizim hatalarımızı önemser ancak hata yaptıktan sonra ne olduğunu daha fazla önemser. Tekrar ve tekrar O’na mı döneceğiz? Bu antlaşma ilişkisinde kalacak mıyız?

Belki siz Rab’bin, “Beni seviyorsanız buyruklarımı yerine getirirsiniz” dediği sözlerini duyup bütün emirleri yerine getirmediğiniz için kendinizi sönük hissediyor olabilirsiniz. Size şunu hatırlatmama izin verin ki, tövbe etmek de bir emirdir! Aslında, bu kutsal yazılarda en çok tekrarlanan emir olabilir.

Alma’nın monoloğunda, “Ah keşke bir melek olsaydım ve yüreğimin arzusuna göre ... insanları tövbeye çağırabilseydim” derken, hatalarımızı göstererek bizi utandırmaya çalışmıyordu. O, sizin ve benim bu dünyada aç çekmekten kaçınabilmemiz için bizi tövbeye çağırmak istiyordu. Alma’nın günahı nefret etmesinin bir nedeni günahın bize acı vermesidir.

Bazen, alnıma yapıştırdığım bir not kağıdı gibi, emirlerin acıdan uzaklaşmanın çaresi olduğunu hatırlamam gerekiyor. Ve tövbe de böyledir. Peygamberimiz şöyle söylemiştir, “Kurtarıcı bizi her zaman, ama özelliğiyle tövbe ettiğimiz zaman sever.”

Peki Rab, “Tövbe edin, tövbe edin,” derken, O’nun “Seni seviyorum. Seni seviyorum” dediğini hayal etmeniz ne olurdu? O’nun size acı veren davranışı nasıl geride bırakmanız için yalvardığını, sizi karanlıktan çıkmaya ve O’nun ışığına dönmeye davet ettiğini hayal edin.

Kızım Carly’nin [kilise] mahallesinde, yeni bir rahip Rab’bin sofrasını kutsamak için diz

saying, "That they may do it in remembrance of the blood of thy Son," he inadvertently said, "That they may do it in remembrance of the love of thy Son." Tears filled Carly's eyes as the truth of those words sank in.

Our Savior was willing to suffer the pain of His Atonement because He loves you. In fact, you are "the joy that was set before him" while He suffered.

The invitation to repent is an expression of God's love.

Saying yes to that invitation is an expression of ours.

Picture your favorite image of Christ. Now imagine Him smiling brightly with joy each time you use His gift, because He is the "perfect brightness of hope."

Yes, your repentance doesn't burden Jesus Christ; it brightens His joy!

Let's teach that!

Because repentance is our best news!

We don't stay on the covenant path by never making a mistake. We stay on the path by repenting every day.

And when we're repenting, God forgives without shaming us, comparing us to anyone else, or scolding us because this is the same thing we were repenting of last week.

He's excited every time He sees us on our knees. He delights to forgive us because to Him we are delightful!

Don't you just feel that's true?

Then why is it so hard for us to believe?!

Satan, the great accuser and deceiver, uses shame to keep us from God. Shame is a darkness so heavy it feels that if you took it out of your body, it would have an actual weight or heft to it.

Shame is the voice that beats you up, saying, "What were you thinking?" "Do you ever get anything right?"

Shame doesn't tell us we made a mistake; it tells us we are our mistakes. You may even hear, "Hide." The adversary does everything in his power to keep the heaviness inside, telling us the cost is too high, that it will be easier if this stays in darkness, removing all hope.

Satan is the thief of hope.

çöktü, "Oğlu'nun ... kanının hatırası olarak içsinler" demek yerine yanlışlıkla, "Oğlu'nun sevgisinin hatırası olarak içsinler" dedi. Bu sözlerin gerçekliği yüreğine işleyince, Carly'nin gözleri yaşlarla doldu.

Kurtarıcımız sizi sevdiği için Kefareti'nin acısını çekmeye istekliydi. Aslında O acı çekerken, siz "O'nun önüne konulan [sevinçtiniz]".

Tövbeye davet, Tanrı'nın sevgisinin bir ifadesidir.

Bu davete evet demek, bizim sevgimizin bir ifadesidir.

Mesih'in en çok sevdiğiniz resmini hayal edin. Şimdi O'nun armağanını her kullandığınızda O'nun sevinçle parıldayarak gülümsediğini hayal edin, çünkü O "parlak kusursuz bir [umut-tur]."

Evet, sizin tövbeniz İsa Mesih'e yük olmaz; O'nun sevincine sevinç katar.

Haydi bunu öğretilim!

Çünkü tövbe bizim en iyi haberimizdir.

Biz hiç hata yapmayarak antlaşma yolunda kalmayız. Biz bu yolda her gün tövbe ederek kalırız.

Ve tövbe ettiğimizde, Tanrı bizi utandırmadan, başkalarıyla karşılaştırmadan veya geçen hafta da aynı şey için tövbe ettiğimiz gerekçesiyle azarlamadan affeder.

O bizi dizlerimizin üzerinde her gördüğünde heyecanlanır. O bizi affetmekten zevk alır, çünkü biz O'nun için sevinç kaynağıyız.

Bunun doğru olduğunu hiç hissetmiyor musunuz?

O zaman inanmak bizim için neden bu kadar zor?!

Büyük suçlayıcı ve aldatıcı olan şeytan, bizi Tanrı'dan uzaklaştırmak için utancı kullanır. Utanço kadarağır bir karanlıktır ki, eğer onu bedeninizden çıkarırsanız, gerçek bir yükü veya ağırlığı varmış gibi hissedilir.

Utanç, "Aklın neredeydi?" "Hiç doğru bir şey yaptın mı?" diyerek sizi hırpalayan sestir.

Utanç bize bir hatayı yaptığımızı söylemez; bize hatalarımızın kendimiz olduğunu söyler. Hatta "Saklan" sözünü bile duyabilirsiniz. Düşman, ağırlığı içeride tutmak için elinden gelen her şeyi yapar, bize bunun bedelinin çok yüksek olduğunu, bunun karanlıkta kalmasının daha kolay olacağını söyler ve tüm umudu ortadan kaldırır.

Şeytan bir umut hırsızıdır.

And you need to hear this, so I'll say these words out loud: You are not the voice in your head or the mistakes you have made. You may need to say that out loud too. Tell Satan, "Not today." Put him behind you.

Feel that pull, the godly sorrow that turns you toward your Savior, and watch His grace enter into your life and the lives of those you love. I promise that the minute we bring a broken heart courageously toward Him, He is immediately there.

If you saw someone drowning, wouldn't you reach your hand out and rescue them? Can you imagine your Savior rejecting your outstretched hand? I imagine Him diving into the water, descending below all things to lift us up so we can take a fresh breath! No one can sink lower than the light of Christ shines.

The Savior is forever brighter than the darkness of shame. He would never attack your worth. So watch closely.

Imagine that this hand represents worth.

This hand represents obedience. Maybe you woke up this morning, said a meaningful prayer, and searched the scriptures to hear God's voice. You've made good decisions and are treating the people around you with Christlikeness. You're listening to general conference! Your obedience is here!

Or maybe things haven't gone so well. You've struggled lately to do those small, simple things to connect to heaven. You've made some decisions you aren't proud of.

Where is your worth? Has this hand moved at all?

Your worth isn't tied to obedience. Your worth is constant; it never changes. It was given to you by God, and there's nothing you or anyone else can do to change it. Obedience brings blessings; that is true. But worth isn't one of them. Your worth is always "great in the sight of God," no matter where your decisions have taken you.

While I make mistakes, I want to stay in covenant relationship with Christ, and I'll tell you why.

I grew up taking diving lessons and learned that when judges score a dive, they watch the execution. Was the entry perfectly vertical, with

Sizin bunu duymanız gerekiyor ki bu yüzden şu sözleri yüksek sesle söyleyeceğim: Siz kafanızdaki ses ya da yaptığınız hatalar değilsiniz. Şunu da yüksek sesle söylemeniz gerekebilir. Şeytana, "Bugün olmaz" deyin. Onu önünüzden çekip arkanızda bırakın.

Sizi Kurtarıcınız'a yönelteno çekimi, ilahi kederi hissedin ve O'nun lütfunun sizin ve sevdiklerinizin hayatlarına girdiğini izleyin. Söz veriyorum ki, kırık bir kalbi cesaretle O'na doğru getirdiğimiz an, O hemen orada olacaktır.

Birinin boğulduğunu görseydiniz, elinizi uzatıp onu kurtarmaz mıydınız? Kurtarıcınız'ın sizin uzattığınız eli reddettiğini hayal edebiliyor musunuz? O'nun suya daldığını, her şeyden daha da aşağıya indiğini ve böylece yeniden nefes alabilmemiz için bizi yukarı çıkardığını hayal ediyorum! Hiç kimse Mesih'in ışığının parladığı yerden daha aşağıya batamaz.

Kurtarıcı, utancın karanlığından sonsuza dek daha parlaktır. Sizin değerimize asla saldırmaz. Bu yüzden yakından izleyin.

Bu elin, değeri temsil ettiğini hayal edin.

Bu el itaatkarlığı temsil etsin. Belki bu sabah uyandınız, anlamlı bir dua ettiniz ve Tanrı'nın sesini duymak için kutsal yazıları araştırdınız. İyi kararlar verdiniz ve çevrenizdeki insanlara Mesih'e benzer bir şekilde davranıyorsunuz. Genel konferansı dinliyorsunuz! İtaatkarlığınız burada!

Belki de işler pek iyi gitmedi. Sizi göklere bağlayacak olan bu küçük ve basit şeyleri yapma konusunda son zamanlarda zorlandınız. Gurur duymadığınız bazı kararlar aldınız.

Değeriniz nerede? Bu el hiç hareket etti mi?

Sizin değeriniz itaatkarlığa bağlı değildir. Sizin değeriniz daimidir; asla değişmez. O size Tanrı tarafından verilmiştir ve onu değiştirmek için sizin veya başka birinin yapabileceği hiçbir şey yoktur. İtaatkarlık bereket getirir; bu doğru. Ancak değer bunlardan biri değildir. Kararlarınız sizi nereye götürürse götürsün, sizin değeriniz her zaman "Tanrı'nın gözünde ... çok [kıymetlidir]".

Ben hatalar yaparken, Mesih'le antlaşma ilişkisinde kalmak istiyorum ve size bunun nedenini anlatacağım.

Dalış dersleri alarak büyüdüm ve hakemlerin bir dalışı puanlarken, uygulamayı izlediklerini öğrendim. Giriş tamamen dikey miydi, ayak par-

toes pointed and a small splash? Then they do something extraordinary. They factor in the degree of difficulty.

Everyone is diving with their own degree of difficulty. And your Savior is the only one who truly knows the difficulty you are diving with. I want a relationship with the one person who gets me, who knows my heart and how hard I'm trying!

He knows the mists of darkness are descending on all of us travelers and that our journey passes by the river of filth—so even when we're holding to the iron rod, we're going to get splashed.

Coming unto Christ is saying, "Will you help me?" with hope, a revealed assurance that His arms are extended to you always. I believe this fresh view of repentance means that even though we don't have perfect obedience yet, we try affectionate obedience now, choosing to stay, again and again, because we love Him.

Remember King Benjamin's people, who had no more disposition to do evil but only to do good continually? Do you think they packed up their tents, went home, and never made another mistake? Of course not! The difference is they no longer wanted to sin. They had affectionate obedience! Their hearts were turned and tuned to God while they struggled!

Once, at the beach, I saw a bird flying into the wind, flapping its wings so hard, almost frenetically, but staying in the same place. Then I noticed another bird, higher up. It had caught an updraft and was floating easily, unburdened in the wind. That's the difference between trying to do this by ourselves and turning to our Savior, letting Him lift us, with "healing in his wings."

As mission leaders in Australia, during our last visit with each missionary, we talked about 3 Nephi 17, where the people were close to the Savior and could hear Him praying for them. We asked, "If you could hear the Savior praying for you, what do you think He would say?"

To hear their answers was one of the most Spirit-filled experiences of my life. Every one of

makları sıvrılmış mıydı ve küçük bir su sıçraması var mıydı? Ardından sıra dışı bir şey yaparlar. Zorluk derecesini hesaba katarlar.

Herkes kendi zorluk derecesine göre dalış yapmaktadır. Kurtarıcınız, dalış yaptığınız zorluğu gerçekten bilen tek kişidir. Beni anlayan, kalbimi ve ne kadar çabaladığımı bilen bu tek kişiyle bir ilişki kurmak isterim!

O, karanlığın sislerinin biz yolcuların üzerine çöktüğünü, yolculuğumuzun kirlilik ırmağından geçtiğini bilir; bu yüzden demir çubuğa tutunduğumuzda bile üzerimize [kirli] su sıçrayacaktır.

Mesih'e gelmek, umutla "Bana yardım eder misin?" demektir ve O'nun kollarının her zaman size uzanmış olduğuna dair vahiy edilmiş bir güvencedir. Tövbe hakkındaki bu yeni bakış açısının, henüz mükemmel bir itaate sahip olmasak bile, O'nu sevdiğimiz için tekrar tekrar kalmayı seçerek sevgi dolu itaatişi andan edindiğimiz anlamına geldiğine inanıyorum.

Kral Benyamin'in artık içinde kötülük yapmak için hiçbir istek kalmayan, sadece sürekli olarak iyilik yapmak isteyen halkını hatırlıyor musunuz? Onların çadırlarını topladıklarını, evlerine gittiklerini ve bir daha asla hata yapmadıklarını mı düşünüyorsunuz? Tabi ki hayır! Aradaki fark, artık günah işlemek istememeleriydi. Sevgi dolu bir itaatkarlıkları vardı! Onların mücadelesinde ederkemalpleri Tanrı'ya dönmüş ve O'na ayarlanmıştı!

Bir seferinde, sahilde, rüzgar yönüne doğru uçan, kanatlarını çok sert, neredeyse çılgınca çırpıp ama aynı yerde kalan bir kuş gördüm. Sonra daha yüksekte başka bir kuş fark ettim. Yukarıya doğru bir hava akımı yakalamıştı ve rüzgarla birlikte sorunsuz bir şekilde kolayca süzülüyordu. Bunu kendi başımıza yapmaya çalışmakla, Kurtarıcımız'a dönmek ve O'nun "[kanatlarında] şifayla" bizi havaya kaldırmasına izin vermek arasındaki fark budur.

Avustralya'daki görev bölgesi liderleri olarak, her bir görevliyle yaptığımız son ziyarette, insanların Kurtarıcı'ya yakın oldukları ve O'nun kendileri için dua ettiğini duyabildikleri³. Nefi 17 hakkında konuştuk. Onlara, "Eğer Kurtarıcınızın sizin için dua ettiğini duyabilseydiniz, O'nun ne söyleyeceğini düşünürdünüz?" diye sorduk.

Onların cevaplarını duymak hayatımın en Ruh dolu tecrübelerinden biriydi. Bu görevlilerin

those missionaries would pause, and tears would fill their eyes as we reminded them, “Your Savior knows the degree of difficulty you’re experiencing. He’s felt it!”

This is what those missionaries quietly and tenderly shared: One sister said, “Jesus would tell the Father, ‘She’s doing her very best. I know how hard she is trying.’” An elder said, “With everything that’s happened in his life, I’m so proud of him.”

Let’s try this. Tonight, before you pray, imagine Jesus Christ close by. He is your Advocate with the Father. Ask yourself, “What would my Savior say to the Father about me?”

And then become silent.

Listen for that voice that says good things about you—the voice of the Savior, your finest friend, and your Father in Heaven, who is really there. Remember, Their love and your worth are always great, no matter what!

I stand here to witness that Jesus Christ gives light to those who sit in darkness. So, on those days when you feel that voice telling you to hide, that you should hide in a dark room all by yourself, I invite you to be brave and believe Christ! Walk over and turn on the Light—our Perfect Brightness of Hope.

Bathed in His light, you’ll see people all around you who have felt alone too, but now, with the light on, you and they will wonder, “Why were we so afraid in the dark? And why did we stay there so long?”

“May the Lord of Lights wrap you in His arms and console and love you continually.” May we love Him continually and choose Him, again and again. In the name of Jesus Christ, amen.

her biri duraklıyor ve onlara şunu hatırlattığımızda gözleri yaşlarla doluyordu: “Kurtarıcınız yaşadığınız zorlukların derecesini biliyor. O bu zorlukları hissetmektedir!”

Bu görevlilerin sessizce ve şefkatle paylaştıkları şey şuydu: Bir kızkardeş şöyle dedi, “İsa, Baba’ya şunu söylerdi: ‘O elinden gelenin en iyisini yapıyor. Onun ne kadar çok çabaladığını biliyorum.’” Bir yaşlı ise, “Hayatında olan biten her şeye rağmen onunla çok gurur duyuyorum” dedi.

Haydi bunu deneyelim. Bu gece dua etmeden önce İsa Mesih’in yanı başınızda olduğunu hayal edin. O Baba’nın önünde sizin Savunucunuzdur. Kendinize “Kurtarıcım Baba’ya benim hakkımda ne söylerdi?” diye sorun.

Ve sonra sessiz olun.

Sizin hakkınızda iyi şeyler söyleyen o sesi, en iyi arkadaşınız olan Kurtarıcı’nın ve gerçekten orada olan Cennetteki Babanız’ın sesini dinleyin. Ne olursa olsun, Onlar’ın sevgisini ve sizindeğerinizin her zaman çok kıymetli olduğunu hatırlayın.

Burada, İsa Mesih’in karanlıkta oturanlara ışık verdiğine tanıklık etmek için duruyorum. Bu yüzden, o sesin size saklanmanızı, karanlık bir odada tek başınıza saklanmanız gerektiğini söylediğini hissettiğiniz o günlerde, sizi cesur olmaya ve Mesih’e inanmaya davet ediyorum! Oraya yürüyün ve Işığı, Parlak Kusursuz Umudun Işığını açın.

O’nun ışığıyla yıkanınca, etrafınızda yalnız hissetmiş ama şimdi ışık açıldığında sizinle birlikte, “Karanlıkta neden bu kadar korkmuştuk? Ve neden orada bu kadar uzun süre kaldık?” diye merak eden insanları göreceksiniz.

“Işıkların Efendisi sizi kollarıyla sarsın, teselli etsin ve sizi sürekli sevsin.” Dilerim O’nusürekli olarak severiz ve O’nu tekrar tekrar seçeriz. İsa Mesih’in adıyla, amin.